Pomembnost vedenja o zlu

Če se je že težko bojevati s sovražnikom, ki ga vidiš in poznaš, koliko težji je boj s sovražnikom, ki ga niti ne vidiš niti ne poznaš! Zaradi tega je nujno sovražnika spoznati, da veš, kako bi se ga lotil, da bi boj, ki je pred teboj, srečno prestal. Tako je za večno življenje duha največjega pomena, da temeljito spozna tako pekel kot nebesa.

Angelski duhovi in tudi ljudje niso zato tu, da bi čistili in negovali nebesa, temveč, da bi čistili samo tisto, kar je bilo od nekdaj nečisto. Zato je tudi potrebno mesto umazanije boljše poznati kot mesto čistosti. Kajti samo prvo mesto je treba obdelati. Ko postane čisto, se nebesa pojavijo sama od sebe.

Bilo bi nadvse neumno, če bi kdo od koga zahteval, da naj nenehno poudarja in hvali samo svojo dobroto, o hudobiji pa naj ne bi nikoli razmišljal in je na sebi ne bi grajal. Dobrota ne potrebuje, da bi jo hvalili, kajti odlikuje se sama. Toda nadvse potrebno je, da vsak človek preganja svoje hudobne misli, poželenja in dejanja in jih zatre. Boljše je reči: "Gospod, milostljiv in usmiljen bodi meni, ubogemu grešniku!" kot: "Gospod, zahvalim se Ti, da nisem tak kot drugi ljudje, kot recimo cestninarji in vsakovrstni grešniki!"

Presodite sami, kaj od obojega je pač potrebnejše: poznati tla, po katerih hodite, ali obzorje, ob katerega se ni še nihče spotaknil! Tla nas nosijo. Zato moramo vedeti, kako trdna so, ali so prepadi in kako se jim lahko izognemo. Kdor se hoče izogniti zlu, ga mora prej poznati, sicer ostane nedorasel otrok. Zato je zlo dobro temeljito preiskati, da ga potem vsak lahko prepozna v sebi.

Jakob Lorber
Zemlja in luna